

BIRTALAN FERENC

Emlék csillagpapával

simonék azért lettek a keresztszüleim
mert az ostrom alatt anyuéktól kaptak segítséget
talán rövid ideig szállást is három gyerekkel
nálunk akkor még négy volt a testvér
de ott voltam születőben
s leendő keresztanyám is hordta negyedikjüket
mikor megkapták a kisházakban az egyszobás lakást
megszülettünk jutkával mi is
bár nálam ő kicsit később érkezett
szinte együtt telt a gyerekkor
mi az emeletes „j” épületben laktunk
a távolság a két lakás között percnyi volt

keresztapámék szocdemek voltak később kommunisták
mondta is sokszor ő nem kereszt hanem csillagpapám
ha vitatkoztak is apuékka veszekedés nem volt sosem
adott témát bőven a kilenc gyerek

mikor már beszélni tudtam
megvallva jutka iránti érzelmemet
közöltem házassági szándékomat

egy fényképen
mindketten fehér kantáros rövidnadrágban állunk
kéz a kézben nézünk a messzibe
valahol a pestre néző oldalon
a margitszigeten

papírpohárban tejet kaptunk kiflivel
luftballonok is rémlenek
játék felhőtlen ég alatti réten

évekig vártunk
de már nem jött össze a margitsziget mint akkor
1948 nyarán

jutka nem lett a feleségem
csillagpapáék elköltöztek az élmunkástelepre
aztán ahogy a rendje
sorban mindenki az égbe ment
nem tudom ki maradt a kilencből
minden eltűnik nézem
kicsit hátulról fényképezve
állunk a szigeten ellenfényben

Mintha Hook kapitány

valami gazdasági épület volt ahova bement
én a szemben álló házban próbáltam rejteni magam
a tetőgerincre hasalva
közöttünk kamionnagyságú busz
amilyeneket amerikai filmekben látni
az ajtón túl zsáksötét

talán a bátyám lehettél
tapintani tudtam a rettegést
beugrottál a volán mögé
néztem a dülöngélő busz után
moccanni se mertem
forró volt a levegő
a faszindely emelkedett
jégcsáklya meredt ki belőle

hasalok a gerincen
segítségért kiáltanék
nem jön hang a torkomon
a jégcsákány lassan fordul tengelye körül
mintha szeme lenne
mintha tudná hogy megtalál

aztán csak zuhanás
hajnalkísértő szürke nyár